

[Nathalie Lind.]

For det første at ikke alene nye kontohavere, men også eksisterende kontohavere skulle anvende ID-kortet, at det skulle være forudsætningen for, at bankerne var forpligtet til at dække; ellers kommer vi ikke i virkeligheden de forbrydelser, der begås på dette område, til livs.

Endvidere mener jeg, det må være en nødvendighed, at vi kommer ind på, at kontohaverens navn trykkes på checkblanketten eller eventuelt nummeret fra ID-kortet. I hvert fald er der i den bank, jeg har forbindelse med, med et gummistempel anført nogle numre her, men det kan ikke være rimeligt, at vi ikke har sikret, at navnet er trykt på den. Vi har det på girokort, og jeg er overbevist om, at den værdi, som stjålne checkblanketter repræsenterer i dag — man siger, at kursværdien i Nyhavn er omkring 100 kr. pr. stk. — ville falde ganske betydeligt, jo mere vi besværliggjorde det at anvende disse stjålne blanketter. Dette er efter min mening en rigtig måde at nedkriminalisere på, og jeg hører meget gerne ministerens bemærkninger hertil. Jeg vil gøre opmærksom på, at man i Sverige efter indstilling fra handelens organisationer er gået med til, at der nu skal være trykt navn eller nummer på checkblanketterne.

Må jeg derefter sige et par ord om den anden del af lovforslaget, spørgsmålet om at nedsætte den seksuelle lavalder. Jeg har med stor interesse læst retslægerådets udtalelser her, og jeg er helt opmærksom på, at der naturligvis er sket en udvikling i de godt 40 år, der er gået, siden man i 1930 fastsatte 15 års alderen. Jeg har også den opfattelse, at det er forældrenes ansvar, der er meget afgørende i disse sager, men jeg kan alligevel ikke lade være med at stille det spørgsmål, om ikke den hidtidige regel har betydet en beskyttelse for mange unge. Hvis vi skulle gå ind i en vurdering af, om vi skal gå ned til 14 år, burde vi så ikke samtidig skærpe en anden regel, nemlig bestemmelsen i § 223, som taler om den, som ved groft misbrug af en på alder og overlegenhed grundet erfaring . . . Jeg nævner det som en mulighed, men helt principielt vil jeg gerne sige, at jeg undrer mig meget over, at ministeren har villet fremsætte et lovforslag med dette indhold for folketinget uden at give os den vejledning, som en udtalelse fra straffe-

lovrådet ville være. Fru Hanne Budtz nævnte jo nemlig, at disse forhold var dækket under ordene m. m., og jeg ser, at ministeren i fremsættelsestalen sagde, at det hastede, og selv om man dækker det ind under de små ord, er det vigtige og betydningsfulde ting, der er tale om her. Jeg må derfor sige, at vi må afvente vores endelige stillingtagen vedrørende dette spørgsmål, indtil vi har hørt straffelovrådet. Jeg går ud fra, at straffelovrådet er inkluderet i de myndigheder, ministeren taler om at høre.

Med hensyn til homoseksuelle forhold vil jeg også forbeholde mig at høre, hvad straffelovrådet mener. Det afgørende må være, om vi ved at nedsætte aldersgrænsen fra 18 år til en lavere grænse bringer nogle unge i vanskeligheder; vi må have disse ting nærmere belyst. Men jeg afviser ikke på forhånd, om vi kan finde frem til en fælles aldersgrænse for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold.

Men én ting vil jeg have lov at sige undrer mig stærkt. Vi taler i tiden så meget, ikke mindst når vi taler om homoseksuelle forhold, om nødvendigheden af, at vi frigør os for eksisterende fordomme, og det er jeg helt enig i. Men hvordan stemmer det med, at man fortsat fra regeringens eller fra ministerens side kommer til folketinget med en lovparagraf, som uændret fra ældre tider anvender udtrykket om et homoseksuelt forhold: den, der øver kønslig usædelighed med en person af samme køn. Jeg beklager egentlig den holdning, dette er udtryk for, og det er tilmed en paragraf, som man foreslår ændret; endnu større anledning havde der været til at finde en mere nutidig formulering.

Hvad angår blasfemiparagraffen, finder jeg ikke ministerens argumentation for at ophæve den særlig overbevisende. Der er enkelte i min gruppe, som har den vurdering, at en straffebestemmelse næppe er det rette middel til at modvirke, at der offentligt drives spot med andres gudsyndelse. Jeg har ikke selv den opfattelse, men naturligvis må vi høre nærmere i udvalget om mulighederne for at få virkelige argumenter frem fra ministeren for, at vi skal ophæve denne paragraf, når man samtidig, som fru Hanne Budtz sagde, for nylig har indføjjet en bestemmelse om, at vi ikke må diskriminere. Det, jeg vil fremhæve her, er yderligere